

**פרשת אמור תשע"ח**  
**הבדלה**

**רש"י**

(ב) **דבר אל בני ישראל וגו' מועדי ה'** - עשה מועדות שיהיו ישראל מלומדין בהם, שמעברים את השנה על גליות שנעקרו ממקומם לעלות לרגל ועדיין לא הגיעו לירושלים: (ג) **ששת ימים** - מה ענין שבת אצל מועדות, ללמדך שכל המחלל את המועדות מעלין עליו כאלו חלל את השבתות. וכל המקיים את המועדות, מעלין עליו כאלו קיים את השבתות: (ד) **אלה מועדי ה'** - למעלה מדבר בעבור שנה, וכאן מדבר בקדוש החדש:

**ויקרא פרק כג**

(א) **וידבר יקוק אל משה לאמר:** (ב) **דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יקוק אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי:** (ג) **ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליקוק בכל מושבותיכם:** פ (ד) **אלה מועדי יקוק מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים:**

**בראשית פרק א**

(א) **בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:** (ב) **והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:** (ג) **ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:** (ד) **ויקרא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך:** (ה) **ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:** פ (ו) **ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים:**

**העמק דבר**

(ד) **ויבדל אלהים בין האור ובין החשך.** הוראת הבדל הוא בשני משמעות. א' מסך מבדיל בין שני דברים שונים או אינם שונים. ב' הבדל רוחני בין שני דברים שנראין לחוש העין שהם שונים. כמו הבדלה בין יום קודש לחול. דלפי הנראה מה יום מיומים. וכן הבדל בין טהור לטמא ועוד הרבה. וכאן אין לפרש באופן הב'. שהרי אור מחשך מובדלים ממילא לעין. החוש והפכים זה מזה אלא פירוש האי שעשה מסך מבדיל. והיינו באיזה שעה שאינו לא אור ולא חשך. וכך הטביע המקום ב"ה שלא יהא החשך תכף אחר האור. אלא יהא האור מתמעט והולך עד שנעשה חשך: והנה מצינו בלשון המקרא פעם כתיב על המבדיל בין זה לזה. ופעם כתיב על המבדיל בין זה ובין זה. והיינו היכן שאין בענין המבדיל מעין זה ומעין זה. כתיב בל'. והיכן שבענין המבדיל יש מעין זה ומעין זה כתיב בין זה ובין זה. (ועיין ספר שמות ח, י"ט וכ"ו, ל"ג ובכמה מקומות) (וכן בכל מקום ברצות עליון יתברך) וכאן הוא כדברינו. דשעה המפסקת ביניהם. הוא פעם קרוב יותר לאור ופעם קרוב לחשך. וכך טבע הבריאה בכל דבר המכונה אור וחשך להיות מפסיק ביניהם ובזה האופן יהיה האדם יכול לסבול השנוי בדרך הטבע:

**רש"י**

(ד) **וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל** - אף בזה אנו צריכים לדברי אגדה ראהו שאינו כדאי להשתמש בו רשעים והבדילו לצדיקים לעתיד לבא. ולפי פשוטו כך פרשהו ראהו כי טוב ואין נאה לו ולחשך שיהיו משתמשים בערבוביא, וקבע לזה תחומו ביום ולזה תחומו בלילה:

**בראשית פרק ב**

(א) **ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:** (ב) **ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה:** (ג) **ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מפל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:**

Visit [www.atid.org/shiur](http://www.atid.org/shiur) for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.  
Visit [www.WebYeshiva.org](http://www.WebYeshiva.org) to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.